

9.2.2010

B7-0078/2010 }
B7-0079/2010 }
B7-0080/2010 }
B7-0081/2010 }
B7-0082/2010 }
B7-0084/2010 }
B7-0086/2010 } RC1

PROPUNERE COMUNĂ DE REZOLUȚIE

în conformitate cu articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul de procedură

în locul propunerilor de rezoluție depuse de următoarele grupuri:

ECR (B7-0078/2010)
Verts/ALE (B7-0079/2010)
PPE (B7-0080/2010)
EFD (B7-0081/2010)
S&D (B7-0082/2010)
ALDE (B7-0084/2010)
GUE/NGL (B7-0086/2010)

referitoare la Iran

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Lena Kolarska-Bobińska, Mario Mauro, Michael Gahler, Alejo Vidal-Quadras, Potito Salatto, Tunne Kelam, Salvatore Tatarella, Monica Luisa Macovei, Kurt Lechner, Bogusław Sonik, Marco Scurria

în numele Grupului PPE

Adrian Severin, Hannes Swoboda, María Muñiz De Urquiza, Roberto

RC\804440RO.doc

PE432.931v01-00}
PE432.932v01-00}
PE432.933v01-00}
PE432.934v01-00}
PE432.935v01-00}
PE432.937v01-00}
PE432.939v01-00} RC1

Gualtieri, Ana Gomes, Sergio Gaetano Cofferati, Kristian Vigenin

în numele Grupului S&D

Marietje Schaake, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Johannes Cornelis van

Baalen, Frédérique Ries, Louis Michel, Marielle De Sarnez

în numele Grupului ALDE

Barbara Lochbihler, Isabelle Durant, Ulrike Lunacek

în numele Grupului Verts/ALE

Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Ashley Fox, Tomasz Piotr Poręba,

Paweł Robert Kowal, Konrad Szymański, Adam Bielan, Ryszard Czarnecki

în numele Grupului ECR

Cornelia Ernst, Helmut Scholz

în numele Grupului GUE/NGL

Fiorello Provera, Bastiaan Belder

în numele Grupului EFD

RC\804440RO.doc

PE432.931v01-00}
PE432.932v01-00}
PE432.933v01-00}
PE432.934v01-00}
PE432.935v01-00}
PE432.937v01-00}
PE432.939v01-00} RC1

RO

Rezoluția Parlamentului European referitoare la Iran

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Iranul,
- având în vedere declarația Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru Afaceri Externe și Politica de Securitate Catherine Ashton din 5 februarie 2010 referitoare la execuțiile iminente din Iran,
- având în vedere declarația comună a UE și a SUA din 8 februarie 2010 prin care solicită guvernului iranian să-și îndeplinească obligațiile în materie de drepturi ale omului,
- având în vedere declarația Președintelui Parlamentului European din 9 octombrie 2009, care a reiterat angajamentul Parlamentului în ceea ce privește abolirea în întreaga lume a pedepsei cu moartea și denunță, în special, pedeapsa capitală pentru infracțiunile săvârșite de minori,
- având în vedere Declarația Consiliului European din 10-11 decembrie 2009 referitoare la Iran,
- având în vedere declarația Înaltei Reprezentante din 12 ianuarie 2010 cu privire la procesul a șapte lideri ai Baha'i în Iran,
- având în vedere rezoluția adoptată la 27 noiembrie 2009 de Consiliul Governorilor Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (AIEA) referitoare la punerea în aplicare a acordului de garanții din cadrul TNP și a dispozițiilor relevante din cuprinsul rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU (CS al ONU) 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) și 1835 (2008) în Republica Islamică Iran,
- având în vedere Convenția internațională asupra drepturilor civile și politice (CIDCP), Convenția internațională asupra drepturilor economice, sociale și culturale (CIDESC), Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare rasială și Convenția asupra drepturilor copilului, Iranul fiind parte la fiecare dintre ele,
- având în vedere declarația emisă de Ministerul Iranian de Informații la 5 ianuarie 2010, conform căreia toate contactele dintre cetățenii iranieni și 60 de organizații non-guvernamentale, la care se adaugă numeroase organe de presă internaționale care emit în farsi, sunt „ilegale”,
- având în vedere „amânarea” de către autoritățile iraniene a vizitei Delegației PE pentru relații cu Iran la Teheran, programată pentru perioada 8-11 ianuarie 2010,

- având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

Cu privire la democrație și drepturile omului

- A. întrucât situația politică din Iran continuă să se deterioreze, fără ca guvernul iranian să indice în vreun fel dacă intenționează să răspundă preocupărilor la nivel intern și mondial legate de legitimitatea alegerilor desfășurate în iunie 2009; întrucât indicațiile referitoare la existența unor fraude masive au dat naștere unei ample mișcări de protest (denumită „Mișcarea Verde”), cu demonstrații în masă care au continuat în ultimele luni;
- B. întrucât evenimentele politice din Iran în urma controversatelor alegeri prezidențiale din iunie 2009 au demonstrat că țara prezintă un mare potențial pentru schimbări democratice pornite din rândul populației și conduse de dinamica și activitatea societății civile;
- C. întrucât forțele de securitate ale Iranului – Garda Revoluționară, miliția Basij și poliția – au reacționat prin măsuri represive brutale, arestând în mod arbitrar mii de dizidenți și de protestatari pașnici, inclusiv studenți și profesori universitari, activiști în domeniul drepturilor femeii, sindicaliști, avocați, ziariști, bloggeri, clerici și apărători cunoscuți ai drepturilor omului, într-o încercare clară de a-i intimida pe cei care critică sistemul și de a înăbuși disidența;
- D. întrucât multe dintre persoanele arestate au declarat că au fost bătute sau torturate, în unele cazuri fiind supuse agresiunilor sexuale, în închisori și în centre secrete de detenție; întrucât o anchetă condusă de Majlis din Republica Islamică Iran a determinat la începutul anului 2010 că procurorul-adjunct Saeed Mortazavi a fost direct responsabil de moartea a cel puțin trei deținuți din motive de tortură și neglijență în închisoarea Kahrizak, a cărei închidere a fost ordonată de sistemul judiciar cu trei ani în urmă;
- E. întrucât funcționari guvernamentali au confirmat că, din iunie 2009, cel puțin 30 de protestatari au decedat în timpul protestelor sau în detenție și cel puțin încă șapte au decedat în urma ciocnirilor din 27 decembrie 2009, ziua sfântă Ashura; întrucât cifra reală a deceselor cauzate de violențe orchestrate de guvern este probabil mult mai mare;
- F. întrucât, pe lângă acestea, forțele de securitate și-au întezit acțiunile de hărțuire sistematică a membrilor minorităților religioase, cum ar fi baha’i (toți cei șapte membri ai fostei sale conduceri au fost arestați și li s-au intentat procese), sunniții și creștinii (inclusiv opt preoți), și au dus o campanie de arestări și execuții arbitrare împotriva societății civile și a activiștilor politici kurzi, azeri, baluci și arabi; întrucât, în special, în momentul de față 21 de kurzi își așteaptă execuția;
- G. întrucât la 9 septembrie 2008, Parlamentul iranian a aprobat o „lege privind apostazia”, prin

care convertirea islamicilor la altă religie se pedepsește cu moartea;

- H. întrucât, începând cu luna august 2009, sistemul judiciar a organizat procese-simulacru pentru sute de reformatori și activiști cunoscuți, despre care s-a afirmat că ar avea legături cu „insurgenții” care încercau să promoveze o „revoluție de catifea”; întrucât în timpul acestor procese mulți dintre disidenți au făcut confesiuni televizate, care păreau să le fi fost impuse;
- I. întrucât guvernul iranian continuă să acuze țările europene de interferențe în evenimentele politice din Iran; întrucât acuzații de acest tip au condus la expulzarea a doi diplomați britanici, la arestarea mai multor angajați iranieni ai ambasadei Regatului Unit și arestarea pe termen scurt a unui membru al personalului Ambasadei Suediei și a doi membri ai personalului Ambasadei Germaniei pentru presupusul lor rol în cadrul protestelor postelectorale;
- J. întrucât la 28 ianuarie 2010 au fost executați Mohammad Reza Ali-Zamani și Arash Rahmanipour, acestea fiind primele sentințe capitale executate a căror legătură cu mișcările de protest a fost stabilită de surse oficiale, în ciuda faptului că cel puțin unul dintre aceștia, dacă nu chiar amândoi, fusese deja întemnițat la data alegerilor; întrucât se presupune că cel puțin nouă persoane au fost condamnate la moarte pentru preținse legături cu Mișcarea Verde;
- K. întrucât la 27 decembrie 2009, ultima zi a riturilor Ashura, Ali Mousavi, nepotul de 35 de ani al lui Mir Hossein Mousavi, principalul candidat al opoziției pentru alegerile prezidențiale din iunie 2009, a fost împușcat mortal și călcat deliberat cu mașina de o manieră care prezintă toate semnele distinctive ale unui asasinat menit să servească drept avertisment pentru unchiul său;
- L. întrucât la 8 ianuarie 2010 a avut loc o tentativă de asasinare a lui Mehdi Karroubi, al doilea dintre principalii candidați ai opoziției la alegerile prezidențiale, fiind trase două gloanțe în direcția mașinii sale - care, din fericire, era blindată -, în timp ce membri ai miliției Basij și ai Gărzii Revoluționare s-au adunat pentru a protesta împotriva prezenței dlui Karroubi în Qazvin;
- M. întrucât numărul restricțiilor impuse libertății presei și libertății de exprimare este în continuă creștere și întrucât autoritățile iraniene au procedat la bruierea, frecventă și la scară largă, a rețelelor internaționale de radio și televiziune și la blocarea multor site-uri internet internaționale, inclusiv Facebook și Twitter, precum și a site-urilor locale aparținând opoziției și a serviciilor de telefonie mobilă din Teheran, cauzând astfel probleme de transmisie și rețelelor din alte țări din Orientul Mijlociu și chiar din Europa;
- N. întrucât societăți europene și rusești au furnizat Iranului aparatura necesară de bruiaj și filtrare, în unele cazuri aceasta putând chiar pune în pericol sănătatea populației din vecinătatea instalațiilor;

O. întrucât Garda Revoluționară, serviciul secret al acesteia și miliția Basij au un rol tot mai

RC\804440RO.doc

PE432.931v01-00}

PE432.932v01-00}

PE432.933v01-00}

PE432.934v01-00}

PE432.935v01-00}

PE432.937v01-00}

PE432.939v01-00} RC1

RO

activ în întreaga societate iraniană, luând măsuri represive împotriva civililor iranieni și arestând apărători ai drepturilor omului, părănd să ia legea în propriile mâini;

Cu privire la problema nucleară

- P. întrucât Iranul este parte la Tratatul de neproliferare nucleară (TNP), angajându-se, prin ratificarea TNP, să nu achiziționeze arme nucleare și având obligația juridică de a declara și include toate activitățile sale nucleare, inclusiv materialul nuclear, și să le supună normelor de protecție ale AIEA;
- Q. întrucât în articolul IV din TNP se stipulează că toate părțile semnatare au dreptul inalienabil de a dezvolta cercetarea, producția și utilizarea energiei nucleare în scopuri pașnice, fără discriminare și în conformitate cu articolele I și II din tratat;
- R. întrucât, încălcându-și obligațiile pe care le avea în temeiul TNP, Iranul a construit în secret o instalație de îmbogățire a uraniului la Qom și a informat AIEA cu privire la existența acesteia cu mult timp după începerea construcției; întrucât această încălcare a normelor a dus la speculații privind posibilitatea existenței altor instalații nucleare secrete și subminează și mai mult încrederea în asigurările Iranului cu privire la caracterul pur civil al programului său nuclear;
- S. întrucât în raportul AIEA din 16 noiembrie 2009, Directorul General al AIEA, aflat la sfârșitul mandatului său, Dr. ElBaradei, a indicat că dacă Iranul nu pune în aplicare protocolul adițional și nu clarifică aspectele pendinte spre satisfacția AIEA, agenția nu va putea să ofere asigurări credibile privind absența materialului nuclear și a activităților nucleare nedeclarate; de asemenea, a indicat că rămân nesoluționate o serie de aspecte care reprezintă motive de preocupare cu privire la eventualele dimensiuni militare ale programului nuclear al Iranului;
- T. întrucât, în scopul găsirii unei soluții diplomatice la problema programului nuclear al Iranului, UE, Statele Unite, China și Rusia au propus realizarea unui acord sub egida AIEA, care ar prevedea trimiterea în Rusia și Franța a uraniului slab îmbogățit existent în Iran, în vederea transformării acestuia în bare de combustibil nuclear, pentru a menține activitatea reactorului de cercetare medicală de la Teheran și întrucât, de la refuzul acestei propuneri de către Iran, în cadrul Consiliului de Securitate au avut loc constant dezbateri referitoare la înăsprirea sancțiunilor împotriva Iranului,
- U. întrucât Iranul continuă să dezvolte tehnologia rachetelor balistice și are ca obiectiv să obțină capacitatea de a desfășura rachete balistice intercontinentale care să poată fi echipate cu focoaie nucleare;
- V. întrucât guvernul iranian a făcut declarații contradictorii referitoare la programul său nuclear

RC\804440RO.doc

PE432.931v01-00}
PE432.932v01-00}
PE432.933v01-00}
PE432.934v01-00}
PE432.935v01-00}
PE432.937v01-00}
PE432.939v01-00} RC1

și a comandat începerea la 7 februarie a unor activități suplimentare de îmbogățire a uraniului;

Cu privire la democrație și drepturile omului

1. își exprimă profunda îndoială cu privire la acuratețea rezultatelor electorale care au condus la investirea Președintelui Ahmedinejad pentru un al doilea mandat, în ciuda unor indicii serioase care semnaleză o fraudă electorală pe scară largă și consideră că legitimitatea președintelui iranian a fost grav subminată;
2. omagiază curajul tuturor cetățenilor iranieni care solicită mai multe libertăți și drepturi democratice și își exprimă dorința de a trăi într-o societate lipsită de represiune și intimidări; omagiază în special femeile iraniene, care au avut un rol crucial în cursul demonstrațiilor postelectorale din iunie 2009;
3. sprijină din toată inima aspirațiile democratice ale poporului iranian și regretă profund că guvernul și parlamentul iranian par a fi incapabile să răspundă cererilor justificate ale cetățenilor iranieni, în special ale tinerei generații, care și-a văzut speranțele în dezvoltarea economică și socială înăbușite o perioadă prea îndelungată;
4. solicită ca guvernul iranian să respecte pe deplin dreptul la întrunire pașnică și libertatea de exprimare, inclusiv în cadrul demonstrațiilor anunțate pentru 11 februarie 2010; condamnă ferm utilizarea violenței de către autoritățile iraniene împotriva demonstranților care încearcă să-și exercite dreptul la libera exprimare și dreptul la întrunire pașnică;
5. solicită eliberarea imediată a tuturor persoanelor reținute doar pentru că și-au exercitat în mod pașnic dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire și a celor reținute pe baza credințelor lor religioase sau a orientării sexuale și solicită autorităților să investigheze și să aducă în fața justiției funcționarii guvernamentali și membrii forțelor de securitate responsabili de uciderea, abuzurile și tortura la care au fost supuși dizidenții sau membrii familiilor lor, demonstranții și deținuții;
6. condamnă cu fermitate pedepsele cu moartea și execuțiile din Iran, în special în cazul lui Mohammed Reza Alizamani și al lui Arash Rahmanipour, și solicită abolirea pedepsei cu moartea; solicită autorităților iraniene să nu mai inculpe protestatarii care participă la demonstrații pașnice pentru mai multe drepturi democratice de „Moharabeh” (a purta război cu Dumnezeu), o încălcare a legii care implică pedeapsa cu moartea; solicită Iranului punerea în aplicare imediată a moratoriului ONU referitor la pedeapsa cu moartea, astfel cum este solicitat prin Rezoluțiile Adunării Generale ale ONU 62/149 și 63/168;
7. este consternat de încercările guvernului și/sau ale forțelor de securitate de a asasina candidați prezidențiali sau membri ai familiilor lor și-l invită pe Conducătorului Suprem Khamenei să garanteze siguranța principalilor reprezentanți ai opoziției din Iran;
8. condamnă eforturile autorităților iraniene de a cenzura presa scrisă, de a brui serviciile de

radio, televiziune și internet, de exemplu BBC, și invită UE și statele sale membre să abordeze problema consecințelor pe plan internațional ale acestor metode în cadrul Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor (UIT);

9. condamnă decizia autorităților iraniene de a interzice legăturile cu organizațiile non-guvernamentale străine, în special cu cele care militează pentru apărarea drepturilor și libertăților civile, și solicită autorităților iraniene să pună capăt fără întârziere acestei interdicții;
10. invită autoritățile iraniene să pună imediat capăt practicii de a prezenta la televiziune procese-simulacru și invită Parlamentul iranian să modifice dispozițiile din legislația iraniană care permit guvernului să refuze drepturile procedurale, cum ar fi dreptul acuzatului la reprezentare juridică adecvată;
11. critică ferm societățile internaționale, în special Nokia/Siemens, pentru că au furnizat autorităților iraniene tehnologia necesară pentru supraveghere și cenzură, contribuind astfel decisiv la persecutarea și arestarea dizidenților iranieni;
12. deplânge alegațiile îndreptate împotriva unor membri ai personalului ambasadelor europene cu privire la o pretinsă interferență în afacerile interne și solicită autorităților iraniene să aplice Convenția de la Viena și să respecte normele diplomatice;

Cu privire la problema nucleară

13. în ciuda dreptului Iranului de a dezvolta energia nucleară în scopuri pașnice, în conformitate cu normele regimului de neproliferare, reafirmă că riscurile de proliferare pe care le prezintă programul nuclear iranian rămân în continuare un motiv major de îngrijorare pentru Uniunea Europeană și comunitatea internațională, după cum rezultă în mod clar din rezoluțiile 1737, 1747, 1803 și 1835 ale Consiliului de Securitate al ONU;
14. deplânge faptul că nu s-au înregistrat progrese concrete în ceea ce privește aspecte cheie foarte grave și reiterează invitațiile adresate Iranului de a restabili transparența programului său nuclear prin oferirea unor răspunsuri complete, clare și credibile AIEA, de a soluționa toate problemele și preocupările rămase nerezolvate, inclusiv chestiunile care ar putea avea implicații militare, de a pune pe deplin în aplicare dispozițiile Acordului de garanții generalizate, inclusiv acordurile sale subsidiare, și de a ratifica și a pune în aplicare protocolul adițional;
15. sprijină abordarea Consiliului European bazată pe două căi de acțiune, precum și toate eforturile de a găsi prin negociere o soluție pe termen lung la problema nucleară iraniană; insistă că orice sancțiuni suplimentare în contextul amenințării nucleare ar trebui să excludă măsurile care ar avea consecințe negative asupra populației Iranului ca întreg;
16. deplânge faptul că guvernul iranian a respins din nou orice tentativă de a ajunge la un

RC\804440RO.doc

PE432.931v01-00}
PE432.932v01-00}
PE432.933v01-00}
PE432.934v01-00}
PE432.935v01-00}
PE432.937v01-00}
PE432.939v01-00} RC1

compromis în ceea ce privește problema nucleară și că regimul iranian pare să dorească să exploateze acest subiect atât pentru a abate atenția de la criza din țară, cât și ca o tactică de a câștiga timp și a evita discuțiile din cadrul Consiliului de securitate al ONU cu privire la impunerea unor sancțiuni suplimentare, și consideră că ultimele anunțuri ale președintelui iranian Mahmoud Ahmadinejad fac parte din tacticile respective;

Cu privire la relațiile UE-Iran

17. subliniază importanța continuării dialogului cu Iranul la toate nivelurile, în special cu societatea civilă; deplânge faptul că partea iraniană a amânat vizita programată a delegației Parlamentului European și își exprimă speranța că guvernul și parlamentul iranian își vor revizui poziția în ceea ce privește contactele directe;
18. invită Consiliul să fie în continuare pregătit să se angajeze în dezbateri cu Iranul pentru a ajunge la o soluție negociată în ceea ce privește problema nucleară, precum și aspectele de securitate regională, ținând seama de ceea ce ar trebui să fie preocupările și interesele de securitate legitime ale Iranului, inclusiv prospectul pe termen lung de a avea un Orient Mijlociu fără arme nucleare;
19. consideră că ar trebui lansată o dezbatere serioasă la nivelul UE legată de posibilitatea introducerii unor sancțiuni specifice suplimentare, care să nu aibă un efect negativ asupra poporului iranian în ansamblul său; solicită extinderea listei actuale a persoanelor și organizațiilor care fac obiectul unei interdicții de călătorie impuse de UE și ale căror active au fost înghețate pentru a-i include pe cei care sunt responsabili de reprimarea și îngrădirea libertății în țară și pe cei responsabili de încălcarea angajamentelor asumate de Iran la nivel internațional în domeniul nuclear;
20. salută recente declarații ale Înaltei Reprezentante/Vicepreședintei Comisiei și ale altor lideri ai UE în sensul că următorul pas este ca discuțiile să fie purtate sub egida Consiliului de securitate al ONU și solicită ca președinția franceză a CS al ONU să introducă problema nucleară iraniană pe agenda Consiliului de securitate din februarie 2010; solicită autorităților chineze să sprijine eforturile comunității internaționale de limitare a programului iranian de îmbogățire a uraniului;
21. reamintește autorităților din Iran că, pentru a dezvolta relații fructuoase cu UE, Iranul trebuie să garanteze drepturile fundamentale ale omului și să respecte principiile democrației, libertatea de exprimare și statul de drept, întrucât acestea constituie cerințe obligatorii pentru toate țările care întrețin relații politice și economice cu UE; subliniază că eventuala încheiere a unui Acord comercial și de cooperare între Iran și UE depinde de respectarea acestor valori, de respectarea pe deplin de către Iran a rezoluțiilor CS al ONU și AIEA, precum și de furnizarea de garanții obiective privind natura pașnică a programului său nuclear și încetarea activităților Iranului de sprijinire a activităților teroriste;
22. invită statele membre și Comisia să sprijine activ inițiativele menite să îmbunătățească pluralismul mediatic și salută progresele înregistrate cu proiectul deja lansat de a emite știri

europene în farsi;

23. invită Comisia și Consiliul să ia măsuri imediate pentru a interzice exportul tehnologiei de supraveghere de către societățile europene către țări, cum ar fi Iranul, ale căror guverne ar putea să le folosească pentru violarea libertății de expresie;
24. solicită Comisiei să instituie o delegație a Uniunii Europene în Teheran;
25. invită Comisia și Consiliul să conceapă măsuri suplimentare în cadrul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului și a politicii europene în materie de imigrare pentru a proteja în mod activ apărătorii drepturilor omului din Iran;
26. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Înaltei Reprezentante, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al ONU, Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, precum și guvernului și parlamentului Republicii Islamice Iran.